

GAIANES-COVETA LLARGA-NEVERA-CIM-CANAL-GAIANES

Datos de la ruta

Ascenso y descenso inédito para el grupo al Benicadell. Ruta más dura que las anteriores, pero más corta, menos de 10 km. Ésto nos va a permitir subir pausadamente y disfrutar de las magníficas vistas. La bajada por la canal también es corta y por tanto con un fuerte desnivel por lo que es imprescindible llevar botas y conveniente bastón. También lo haremos paulatinamente para que las piernas no se carguen. Hay algún tramo corto de pedrera pero ni mucho menos lo del Puig Campana. Pero hay que bajarla con cuidado.

Luz y yo completamos la vuelta en 4,5 horas. Y la subida Luis la hizo en 1,5 horas. Para que os hagáis una idea.

Quedaremos de 8.45 a 9 (655385377 si alguien se retrasa) a la entrada de Gaianes viniendo de Muro donde hay una parada de autobús , un parque y un colegio.

Descripción del ascenso.

Cito dos párrafos del libro de Joan Pellicer *Meravelles de Diana* que lo describen con su habitual prosa recargada pero rica en sensaciones y emoción. Además nombra con términos locales (en negrita) los lugares más destacados que hemos de buscar durante el ascenso para que a buen seguro éste sea más gratificante y llevadero.

La ruta des de Gaianes o de la solana o del Migjorn, del Migjorn ardent i enlluernador de Gaianes, poble en el cor de la solana i possiblement el més assolellat i càlid de Diània, que ben bé podria anomenar-se el poble del sol, podem començar-la des del carrer del Calvari que apunta dret cap a la inconfusible i sensacional Penya Roja situada al capdamunt de la solana, i s'aboca a la cruïlla de camins de la placeta de la Creu del Poble, per enfront de la qual s'enfila, costejant i serpejant entre vells bancals d'oliveres, centenaris i venerables xiprers i les capelletes de pedra tallada del calvari, el caminet de la blanca i senzilla ermita de Sant Francesc de Paola amb el seu pouet emblanquinat i la seu fonteta nova al costat, el seu portalet acollidor i la seu escalinata encisadora, bellament emplaçada i arbrelada en una semicircular balconada natural des d'on s'albiren unes precioses panoràmiques al mosaic de cultius de la Foia i a la serra de Mariola, i a tan sols uns deu deliciosos minuts del poble.

*Els punts o llocs de referéncia o mollons a tindre en compte a partir de l'ermita per a guanyar la senda de la carena de la Serra que ens portarà a la Nevera i al Crestó o Dalt de l'Alt, que d'estes dues maneres li diuen a Gaianes al cim de la Penya, són, en alineació ascendent i quasi recta cap a Tramuntana, i seguint el camí de l'ermita que re-munta la solana, primer el dipòsit d'aigua del poble i més amunt el Planet del Cantal Gros, després l'Arenal i les Penyetes Llises i a la fi el més important referent de la ruta, la Coveta Llarga, la qual si som capaços de localitzar ens servirà de guia certera i propícia des del començ de la pujada al poble malgrat l'ariditat, la gran erosió i el fort pendent a salvar. El pou o dipòsit el trobarem als pocs minuts de partir de l'ermita, a la dreta del camí, i el Cantal Gros, impertérrit i mut enmig del seu planet, un poc més amunt a la dreta també del camí però quan aquest ja ha girat cap a Llevant a buscar Beniarrés. El Planet del Cantal Gros als peus de l'Arenal ens assenyala el moment d'abandonar el camí de terra i agafar una mitja senda que travessa l'eixarreit Arenal en el qual trobarem entre l'espart, el romerí, la sempreviva (*Helichrysum stoechas*), les llongeres (*Andryala ragusina*), romers mascles (*Cistus clusii*),*

saragatones (Plantago afra) i algunes pebrelletes, una de les plantes més estimades a Gaianes com a remeiera i també una de les millors adaptades a la més severa eixutor: la trencapedres (Paronychia aretioides). La senda busca després de l'Arenal i travessant uns antics abancalaments, les Penyetes Llises, situades dalt de l'arraconada cova Negra, al capdamunt de la vora dreta d'un barrancó tocat de pins esparsos i assenyalades per un dels pins més grans de la rodalia i que fa de les Penyetes el lloc ideal per a gaudir d'un ben guanyat descans i d'unes excellents vistes a la Foia del Comtat, el riu i la Vall de Perputxent, ja molt a prop de la Cova Llarga, que vorem damunt nostre al repeu de la cinglera, voltada per tot d'esponjades i elegants mates d'espart i d'un bell matollar de coronetes júncies o herbes profitoses que en abril omplin de finíssim groc el rodal. És una coya de boca doble i de poca fondària, en forma de dues arcades contígües, la dreta del color vermell de la roca i l'esquerra negra de la máscara dels focs encesos al seu interior. Per la vora de la Coveta Llarga corre i gira la sendeta cap a Ponent afermant-se en el seu traç fins guanyar el capdamunt de la carena, saltant primer una grada rocallosa corresponent a una cinglera baixa, anomenada a Gaianes l'Escaló, i buscant després en el cantó més ponentí de la recta cingle de dalt, el Pas per a guanyar la senda de la carena, mentre travessa e diagonal una aspra i verda praderia i deixa a l'esquerra la coveta dels Pilarets amb un arc d'entrada allargat i fosc com una celia poderosa i negra.

En la cima ya hemos estado otras veces. Por supuesto que vale la pena subir y hacerse la habitual foto.

El descenso loaremos por la canal en la que se distinguen dos tramos. A poco más de la mitad hay un rellano en el que la cresta sur que la conforma se abre en un gran portal por el que saldremos y campo a través descendemos a un camino senda (ruta 8 btt) por el que regresaremos a la ermita en apenas 2km.

Pero si vamos bien de tiempo valdría la pena descender el segundo tramo de la canal y por caminos locales regresar a Gaianes o incluso ir hasta Beniarrés donde tendremos un coche para llevar a los conductores. En la corta espera podemos tomarnos algo y despedirnos hasta el próximo año. En fin, un final abierto. Ya veremos.

David